

har knækket fedmekurven. I USA har man madordninger på langt de fleste skoler. Det er vist der, vi vender os hen, når vi snakker om, hvor den første fedmebølge kom. Det er altså et generelt problem i hele den vestlige verden. Man kan ikke ændre det her uden holdninger. Jeg skal bare høre, om man er bekendt med det, der foregår i Sverige.

Når vi så snakker om smag, som jo også er meget vigtigt, så siger vi, at det kan vi godt overlade til forbrugerne. Der er forskellig smag, der er også forskellig interesse for fødevarer. Fru Ritt Bjerregaard og jeg er jo selv riddere af den samme gastronomiske orden, fordi vi sådan netop er meget, meget, meget optaget af smagskvaliteten.

Det, jeg spurgte om og sådan set konstaterede, var, om man var enig i, at det var vigtigere i den prioritering, som vi også godt tør lave af midlerne i det har samfund, at man fokuserer på ernæring frem for, at man fokuserer på smagskvalitet, når vi taler om, hvad staten skal tage sig af.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er jo rart at høre, at de uenigheder, der måske er partierne imellem, efterhånden kan stå på en halv side, på nogle få linjer. Men et af de steder, hvor der i hvert fald er afgørende uenighed, er jo om, hvordan det her skal sættes i gang, hvor vi mener information om muligheder, hvorimod den socialdemokratiske ordfører mener, at der skal stilles midler til rådighed fra statens side.

Derfor spørger jeg fru Ritt Bjerregaard: Er det 500 mio. kr., eller er det 1 mia. kr., der skal stilles til rådighed, sådan at man kan få de skolemadsordninger generelt hele vejen rundt? Er det den løsning? Er det det, man kalder handling i Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil godt gentage det igen: Vi er enige i de smukke ord. Der er såmænd ikke nogen grund til at lave det til noget større problem, det tror jeg hele Folketinget er, det tror jeg hele den danske befolkning er. Det er ikke det, man har politikere til, bare at have smukke ord. Man har et Folketing og politikere til at lave nogle konkrete handlinger, som sætter handling bag ved de smukke ord. Det er det, vi efterlyser.

Vi efterlyser ikke flere smukke ord. Jeg er sikker på, at vi kan få flere redegørelser med flere smukke ord, og dem vil vi såmænd også være enige i. Vi vil have noget mere handling, vi vil have, at nogle af de problemer, som vi er enige om, bliver taget alvorligt, og at der kommer noget ud af det.

Jeg vil gerne sige til hr. Henrik Vestergaard, at det, der jo er fordelene ved offentlige madordninger med den måde, man nu kan udforme det på i et lokalt skolevæsen, er, at man der har et sted, hvor børnene er samlede, og hvor man har en mulighed for at demonstrere, hvad det er, man kan få at spise, hvad det betyder for, hvordan man har det, og hvilket indhold maden har. Og det vil ske på vidt forskellig vis rundt omkring i den decentrale danske folkeskole, men det kan komme til at ske, og det er det, der er afgørende.

Og det er derfor – og det er svaret til hr. Jens Kirk – at vi afsatte en pulje, og vi har foreslået, og det tror jeg også vi har gjort på dette års finanslov, at der bliver afsat 50 mio. kr. om året.

Det løser da ikke problemerne, det ved vi da godt. Men det er en hjælp til de kommuner, der er nødt til at få ændret nogle af de faciliteter, der skal være til rådighed, for at man kan gøre det. Men de skal selvfølgelig leve op til de hygiejnekrav, som jo er en anden del af fødevarerreguleringen. Det kan de ikke bare klare selv, og derfor er det nødvendigt at have nogle midler, der kan hjælpe en sådan udvikling videre.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Nu er det jo så populært at sige, at alle landbrugsstøtteordninger skal fjernes. Det er der nogle partier, der slår sig utrolig hårdt op på. Vi har lige været igennem en reform, hvor man flytter tilskud væk fra produktionen og over i det, der på internationalt sprog hedder den grønne boks. Det vil sige, at man giver tilskud for at sikre landmanden en økonomi, så han ikke dør. Samtidig giver man også mulighed for at stille krav til miljø og til andre grønne tanker i produktionen. Er det disse tilskudsordninger, fru Ritt Bjerregaard også ønsker at fjerne?

Vi skal også tænke på, at hvis vi skal fjerne alle de her tilskudsordninger, så får vi jo større produktionsenheder, større virksomheder osv. Det er jo den vej, det går, når man fjerner tilskudsordningerne. Hvis vi så tænker på den linje, fru Ritt Bjerregaard har lagt op til, at man vil have flere regler, fødevarer»kørekort« osv., at det skal være besværligere at starte virksomheder